

— Чиста работа!.. Заклава човѣка, като нищо!.. За колко я купи?..

Сетне, изведнажъ, нѣкаква мисълъ му хрумва, той се изправя съ чения въ ржка, гледа войника и добавя:

— Ей! Ти хемъ да не направишъ нѣщо?.. — върти глава заканително и съвсемъ неочаквано се ухилва.

Момъкътъ е прибралъ вече камата, изважда лимоново бонбонче и го хруска, безъ да отговаря. Митю го бутва съ лакътъ, и казва преди да си тръгне:

— То, аслж, дето викатъ, мѣмарцитѣ въ тихата вода се вждятъ, ей! — и слиза къмъ кухнята.

Отъ едно малко пристанище се качва млада двойка: провинциаленъ поручикъ, съ жена си. Намиратъ веднага познати, разприказватъ се. Довечера въ Никополъ имало вечеринка. Отиватъ до тамъ, и утре се връщатъ.

Слънцето се спуска низко надъ хоризонта. Отъ брѣговетѣ се проточватъ сѣнки. Става още по-просторно и златисто, както сж небесата по иконитѣ.

Параходчето, сякашъ, засилва ходътъ си, и цѣлото пѣстро население въ него се